

midlertidigt i dette Forhold — til det allerede midlertidige, der nu har vokset sig fast i de 15—16 Aar, eller hvor længe det nu er. Ufsaa dette midlertidige regner jeg ikke paa. Jeg regner paa, at hvad der en Gang er givet som her, bliver staaende. Vi ville altså begynde forfra. Med andre Ord, Staten kommer til, uden nogen som helst Fremgang for Stolen, at tage en større Part, end den hidtil har haft, i Lønningerne af disse kommunale Bestillingsmænd. Jeg vil dog sige, at dersom det overstående kunde anvendes til særlig at hjælpe ekstra paa de mange Lærere, der henhidde i meget smaa Embeder og have henhidtet deri i meget lang Tid, taffet være den for Skolelærerstandens saa ubehagelige Kaldelsesmaade af 1856, dersom man kunde finde en Maade særlig at hjælpe disse paa, saa skulde jeg villig være med. Det vil jo være noksom bekendt for de fleste, at de Regler, hvorefter dette Tillæg har været uddelt, findes i den længst afdøde Lov af 1881. Der tages derefter med Hensyn til Kvantiteterne kun Hensyn til Tjenestetiden, ikke mindste Hensyn til, hvad der i den forløbne Tid er opnaaet gennem Forslyttelser. Jeg tror ikke, at det vil være saa vanskeligt at finde en Maade, hvorpaa der, foruden den procentvise Stigning efter Tjenestetid, kommer et yderligere klækkeligt Tillæg for dem, der have tilbragt denne lange Tjenestetid i meget ringe Embeder. Jeg tror, at det vilde være en fornuftigere Maade at anvende dette Overskud paa. Det er jo nemlig et Overskud, der er Tale om; naar man har retableret de gamle Kvantiteter, er der ingen, der kan klage, der er ingen, der har Ret til mere. Jeg tror, som sagt, ikke, det vil være saa vanskeligt at finde en Maade, hvorpaa denne — lad mig kalde det — Bod for den Uret, man har gjort Lærerstandens ved Kaldelsesmaaden fra 1856, langt mere effektivt end ved Uddeling efter de nuværende Regler kan effektueres. Det er det Spørgsmaal, som jeg gerne vil rette til den højtærede Kultusminister, om han vil være villig til at gaa ind paa en Forandring med Hensyn til disse Fordelingsregler for de 700,000 Kr. ud over den Forandring, som den højtærede Minister allerede er gaaet ind paa for sit Bedkommende i Folketinget. Det maa jo erkendes, at denne Forandring giver et virkeligt Tillæg til de allerlaveste Lønninger; men den tager lige saa lidt som de hidtil gældende Regler Hensyn til, hvad den vedkommende gennem en længere Tjenestetid har opnaaet ved Forslyttelse. Det er jo sjensynligt, at der er en himmelvid Forskel paa, om en Mand, der efter de nu gældende Regler efter 20 Aars Tjeneste faar dobbelt

Procent, har tilbragt disse 20 Aar i et af Landets bedre, for ikke at sige, et af dets bedste Embeder, eller om han har tilbragt den som Enelærer med 700 Kr. om Aaret. Der er vel god Grund til at benytte Overskuddet, hvis man ellers vil give mere, hertil, netop til at komme dem til Hjælp, der haardt har maattet bøde for, at Jorfremmelser ved Forslytning, saa at sige, har været afstaaen siden 1856. Der kan naturligvis nævnes Eksempler paa Forslyttelser, men i Reglen finde de ikke Sted. Den højtærede Minister har selv oplyst i sin Tid i Anmærkningerne til Skoleloven, at det er en ren Undtagelse, naar en Lærer i 40 Aars Alderen eller derover nogen Sinde bliver forflyttet, og det er dog en Alder, hvor der for alle andre Embeds- og Bestillingsmænd endnu er rundelig Afgang til at komme frem i deres Vilkaar gennem Forslyttelser. Men for Lærerne er det, som sagt, kun rent undtagelsesvis, at de kunne opnaa en Forslyttelse, naar de ere over det 40de Aar.

Oct. Hansen: Værede Medlemmer ville ligesom jeg med stor Interesse have hørt det Foredrag, som det ærede 4de kongevalgte Medlem (Steffensen) holdt i Dag. Det ærede Medlem plejer jo at optræde som Ordfører for Finansloven og har vel ogsaa gjort det her, og efter at nu den Udtalelse, der kom fra det ærede Medlem, er bleven saa fuldstændig, om jeg maa sige, endossjeret af det ærede 3dje Medlem for 9de Kredes (Strup), tør man vel antage, at de Udtalelser, der saaledes foreligger, ere et Udtryk for den Anskuelse, der næres af Flertallet i denne Sal. Jeg beklager det, thi det ærede kongevalgte Medlem talte jo om den Konflikt, det drager henimod, og han brugte meget stærke Udtryk om det andet Tings Optræden over for dette Ministerium, Udtryk, der vare stærke baade i Formen og med Hensyn til Indholdet. Formen var saaledes, som jeg synes vi ikke pleje i det ene Ting at karakterisere det andet Tings Optræden. Det andet Ting havde vist sig tændt, det havde behandlet Finansloven paa en ganske uforfvarlig Maade, det havde ikke behandlet den efter en ærlig Overbevisning om, hvad der tjener til Statens og Folkets Tarv, nej, det havde behandlet den tændt. Den Slags Udtryk synes jeg ikke det er heldigt at bruge om det andet Ting; vi vilde ikke synes om at blive saaledes karakteriserede i Folketinget, og Folketinget har ingen Grund til at være det ærede Medlem taknemmelig derfor. Jeg fortaar ikke heller, hvorfor det ærede Medlem bruger saadanne Udtryk, thi han er jo ikke en Gang